

CONFEDERALISME

Goedgekeurd door het N-VA-ledencongres in 2014

Inhoudsopgave

Verantwoordelijkheid belonen	2
Fiscale verantwoordelijkheid Democratische verantwoordelijkheid.....	2
Een sociale zekerheid, sociaal en zeker	3
Een sterke Vlaamse economie.....	5
Gemeenschap vormen	6
Confederalisme = verantwoordelijkheid	6
Confederalisme = duidelijkheid.....	7
Confederalisme = opbouwen	8
Onze toekomst kiezen	10
Grondbeginselen	10
Democratische instellingen.....	11
Financiering.....	12
Schuldafbouw	13
Solidariteit	14
Een toekomst voor Brussel	15
Europese Vlamingen, wereldvlamingen.....	19
Eurorealist om Europees te kunnen blijven.....	19
Ons Europa	20

Verantwoordelijkheid belonen

Fiscale verantwoordelijkheid

Democratische verantwoordelijkheid

Confederatie	 Confederatie België	BTW & Accijnzen
Deelstaten	 Vlaanderen Wallonië	Alle grond- en persoonsgebonden belastingen... <ul style="list-style-type: none">• Personenbelasting• Roerende voorheffing• Vennootschapsbelasting
Regio	 Regio Brussel-Hoofdstad	Alleen grondgebonden belastingen (onroerende voorheffing, etc.)

Basisbeginselen

In de Confederatie België zijn Vlaanderen en Wallonië volledig **verantwoordelijk voor de eigen uitgaven én de eigen inkomsten**. Hetzelfde geldt in beginsel voor de regio Brussel-Hoofdstad. Belastingen die betrekking hebben op persoonsgebonden materies liggen bij Vlaanderen en Wallonië. Belastingen die betrekking hebben op grondgebonden materies liggen bij Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad. Die regeling bouwt verder op de huidige bevoegdheidsverdeling in persoonsgebonden en grondgebonden aangelegenheden.

De **btw en de accijnzen** zijn, gelet op de Europese regelgeving, uniform in de hele confederatie en krijgen een specifieke bestemming. Ze dienen voor de wettelijk vastgelegde financiering van de Europese Unie, de afbouw van de huidige Belgische staatsschuld, de financiering van de interestlasten op deze schuld en de interconfederale solidariteit. Het saldo wordt verdeeld over de deelstaten in verhouding tot de mate waarin ze hebben bijgedragen tot de opbrengst.

Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad zijn elk **verantwoordelijk voor het naleven van de Europese regels inzake budgettair en economisch beleid**. Een boete moet worden toegewezen aan de overheid die ervoor verantwoordelijk is, of automatisch afgetrokken worden van het aandeel van de betrokken overheid in het saldo van de btw en accijnzen.

De **Duitstalige regio** maakt in beginsel voor haar financiering afspraken met Wallonië. Bij gebrek aan consensus geniet de Duitstalige regio de autonomie om zich de bevoegdheden toe te eigenen die ze nodig acht.

Persoonsgebonden

Vlaanderen en Wallonië zijn exclusief verantwoordelijk voor de personenbelasting, de successie- en schenkingsrechten, de roerende voorheffing en de belastingen die met inkomstenbelastingen zijn gelijkgesteld. Zij bepalen de belastbare basis, de tarieven, de tariefschijven, de belastingaftrekken, de

belastingverminderingen en -vermeerderingen en de belastingkredieten. Zij regelen de administratieve geschillenprocedure en de uiteindelijke invordering.

De **personenbelasting** wordt, zoals in andere landen, geheven in de woonplaats van de belastingplichtige. In de regio Brussel-Hoofdstad kan elke inwoner via de zgn. Brusselkeuze zelf beslissen of hij onder het Vlaamse dan wel het Waalse stelsel van personenbelasting valt.

Net zoals vandaag kunnen de gemeenten een aanvullende belasting heffen op de personenbelasting van hun inwoners.

Grondgebonden

Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad zijn exclusief verantwoordelijk voor de vennootschapsbelasting, alsook voor de andere grondgebonden belastingen zoals de onroerende voorheffing en de registratie- en hypotheekrechten.

Voor de **vennootschapsbelasting** wordt de belastbare basis op confederaal niveau geharmoniseerd, dit ter wille van uniforme boekhoudkundige regels en in afwachting van een verdere Europese harmonisatie. De bestaande regeling geldt als uitgangspunt. Een wijziging in de belastbare basis is enkel mogelijk bij akkoord in de Belgische Raad. Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad zijn bevoegd voor het tarief, belastingaftrekken, belastingverminderingen en -vermeerderingen en belastingkredieten.

Zoals het internationaal de standaard is, wordt de vennootschapsbelasting geheven op de plaats van de feitelijke vestiging, en niet van de maatschappelijke zetel.

Voor een bedrijf dat vestigingen heeft in meer dan één gebied (Vlaanderen, Wallonië en regio Brussel-Hoofdstad) wordt de belastbare basis verdeeld over de twee of drie gebieden waar het actief is. De verdeling gebeurt (zoals bijvoorbeeld in Duitsland) volgens de loonmassa, nl. de brutolonen van alle werknemers die het bedrijf in elk van de gebieden tewerkstelt. Het bedrijf moet slechts één aangifte doen, meer bepaald in het gebied met de grootste loonmassa, en krijgt maar één aanslag. De betrokken belastingdienst staat in voor de volledige afhandeling en stort de belastingsom door die aan de andere overheid of overheden verschuldigd is.

Ook op de **onroerende voorheffing** kunnen de gemeenten nog steeds opcentiemen heffen.

Een sociale zekerheid, sociaal en zeker

	Persoonsgebonden kostencompenserende regelingen	Persoonsgebonden inkomensvervangende regelingen	Arbeidsgebonden inkomensvervangende regelingen
Sociale zekerheidsstelsels	<ul style="list-style-type: none"> • Gezondheidszorg • Gezinsbijslag • Personen met handicap • Sociale bijstand <ul style="list-style-type: none"> ○ Leefloon ○ IGO 	<ul style="list-style-type: none"> • Pensioenen • Werkloosheidsuitkering • Invaliditeit • Beroepsziekten 	<ul style="list-style-type: none"> • Ziekte • Moederschapsverlof • Arbeidsongeval • Tijdelijk werkloos + arbeidsvoorwaarden + Sociale dialoog
Uitkering en financiering	Woonstaat	Woonstaat	Werkstaat

Basisbeginselen

Vlaanderen, Wallonië en in bepaalde gevallen ook de regio Brussel- Hoofdstad zijn verantwoordelijk voor de sociale bescherming en voor de inkomsten en uitgaven van de sociale zekerheid.

Voor alle **persoonsgebonden aspecten** (gezondheidszorg, gezinsbijslag, pensioenen, invaliditeitsuitkering, werkloosheid, bijstand, ...) gelden dezelfde rechten en plichten voor alle inwoners uit dezelfde deelstaat. Voor deze sociale risico's vallen mensen dus onder de sociale zekerheid van de plaats waar ze wonen. In Brussel geldt de Brusselkeuze.

Voor alle aspecten die verband houden met **de werkplek of het arbeidscontract** (technische werkloosheid, tijdelijke arbeidsongeschiktheid, bevallingsverlof, arbeidsongevallen, arbeidsrecht, sociaal overleg,...) gelden dezelfde rechten voor alle werknemers op dezelfde werkplek. Voor deze aspecten vallen mensen dus onder de regeling van de plaats waar ze werken zoals bepaald in de arbeidsovereenkomst (Vlaanderen, Wallonië of de regio Brussel-Hoofdstad). Deze benadering bouwt verder op de huidige bevoegdheidsverdeling in persoonsgebonden en grondgebonden aangelegenheden, en garandeert de gelijke behandeling van alle werknemers op dezelfde werkvloer.

Persoonsgebonden

De **organisatie** van de sociale bijstand en de persoonsgebonden takken van de sociale zekerheid is toevertrouwd aan Vlaanderen en Wallonië. Vlaanderen en Wallonië bepalen de berekeningsgrondslag, het tarief, de vrijstellingen en verminderingen van de sociale bijdragen, alsook de bedragen en de toekenningsvoorwaarden van de vergoedingen en de uitkeringen.

De **aansluiting** bij de Vlaamse of Waalse sociale zekerheid gebeurt op basis van de woonplaats van de verzekerde. In de regio Brussel-Hoofdstad kan elke inwoner door de Brusselkeuze zelf beslissen om bij het Vlaamse dan wel bij het Waalse stelsel aan te sluiten.

Deze keuze impliceert zowel de bijhorende rechten als plichten. Ook de gezondheidszorginstellingen en de zorgverstrekkers in Brussel maken zulke Brusselkeuze en volgen de daaraan verbonden (taal)regels en financiering.

Vanzelfsprekend kan elke patiënt te allen tijde dringende zorg krijgen in elk ziekenhuis, ongeacht zijn SZ-stelsel. Ook voor 'niet-dringende' ambulante en ziekenhuiszorg is de patiënt vrij in de keuze van zorgverstrekker of ziekenhuis. In de regio Brussel-Hoofdstad garanderen de zorginstellingen een tweetalige dienstverlening voor dringende medische hulp. De terugbetaling wordt geregeld via de (sociale) verzekeringsinstelling waarbij de patiënt aangesloten is (met gebruik van het e-health-platform en de kruispuntbank).

Werkgebonden

Voor alle werkgebonden aspecten van de sociale zekerheid zijn Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad verantwoordelijk. Net vanwege de rechtstreekse band met de werkplek, geldt hetzelfde voor het arbeidsrecht, het sociaal overleg, de loon- en arbeidsvoorwaarden en de omzetting van de internationale (Europese) normen inzake arbeidstijden, ploegen- en nachtarbeid en veiligheid op het werk.

Die regeling garandeert de gelijke behandeling van collega's op dezelfde werkplek. Voor alle werknemers van dezelfde bedrijfsvestiging gelden dezelfde loon- en arbeidsvoorwaarden, ongeacht hun woonplaats.

Financiering

Vlaanderen en Wallonië zijn volledig verantwoordelijk voor de werknemers- en de werkgeversbijdrage, evenals voor de uitkeringen. Ter wille van de gelijke behandeling van collega's binnen hetzelfde bedrijf,

wordt de werkgeversbijdrage voor persoonsgebonden risico's in de regio Brussel-Hoofdstad berekend als een gewogen gemiddelde van de bijdragevoet in Vlaanderen en Wallonië.

De overheid van het **werkgebied** van de betrokken werknemer bepaalt en int de sociale bijdragen voor de dekking van risico's die gekoppeld zijn aan het arbeidscontract en de werkplek (tijdelijke arbeidsongeschiktheid, arbeidsongevallen, bevallingsverlof en technische werkloosheid).

De **inning** van de sociale bijdragen gebeurt door de deelstaten. In de regio Brussel-Hoofdstad werken ze samen zodat steeds **één dienst** de inning en de verdeling naar de verschillende overheden verzorgt. Inwoners die verhuizen van en naar het buitenland of tussen deelstaten bouwen gemengde (pensioen)rechten op, net zoals dit vandaag bijvoorbeeld het geval is voor wie een gemengde loopbaan opbouwt als werknemer, ambtenaar en/of zelfstandige. Een confederale Kruispuntbank voor Sociale Zekerheid zorgt voor de nodige uitwisseling van gegevens.

Ambtenaren en zelfstandigen

Het **overheidspersoneel** volgt het stelsel van de overheid waarvoor ze werken, tenzij voor de persoonsgebonden takken van de sociale zekerheid die door hun woongebied worden verzekerd. Voor **zelfstandigen** geldt het woongebied als criterium voor alle stelsels van sociale zekerheid.

Werknemers die **gedeeltelijk** op pensioen zijn of deels het werk hervatten (bv. via progressieve tewerkstelling) ressorteren voor hun arbeidsrelatie onder het stelsel van het werkgebied waar ze (deeltijds) werken en voor hun deeltijdse uitkering onder het stelsel van hun woongebied.

Een sterke Vlaamse economie

Welvaart – en dus ook welzijn – staat of valt met een gezonde economie en sterke ondernemingen. In de Confederatie België hebben Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel- Hoofdstad, naast de fiscale autonomie, alle bevoegdheden en instrumenten om onder eigen verantwoordelijkheid een economisch beleid te voeren dat op hun maat gesneden is en aan hun inzichten beantwoordt.

Bovenop de bevoegdheden die ze als Gewest in het federale België al hadden, worden ze volledig verantwoordelijk voor de **buitenlandse handel**. Inzake de vergunningen voor **grote handelsvestigingen** worden projecten die grensoverschrijdende gevolgen hebben besproken in de Belgische Raad.

Vlaanderen en Wallonië regelen autonoom de aansluiting bij de **deontologische en economische** orden. In Brussel maakt de aansluiting bij een orde deel uit van de Brusselkeuze.

In afwachting van een Europees akkoord ter zake regelt de Belgische Raad de koppeling van de drie **kruispuntbanken van ondernemingen**. De betrokken overheden sluiten een akkoord over de gegevensuitwisseling en de toegang tot elkaars databanken.

Gemeenschap vormen

BEVOEGDHEIDSVERDELING

Confederatie	 Confederatie België	<ul style="list-style-type: none"> • Veiligheid • Defensie • Buitenlandse zaken • Afbouw staatsschuld
Deelstaten	 Vlaanderen Wallonië	Deelstaten hebben alle andere bevoegdheden
Regio	 Regio Brussel-Hoofdstad	Een échte hoofdstad

Confederalisme = verantwoordelijkheid

Politiediensten op één niveau

Wie bevoegd is de wetten te schrijven, beschikt best over de nodige instrumenten om de naleving ervan af te dwingen. Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad zijn bevoegd voor de organisatie, de werking en de inrichting van de politiediensten op hun grondgebied, alsook voor de regelgeving inzake de private beveiligingsdiensten.

Een confederale Veiligheidsceel oefent taken uit in het kader van de bestrijding van grootschalige misdaad zoals terrorisme, illegale wapenhandel en mensenhandel. Op termijn dient een en ander Europees te worden aangepakt. De veiligheidsceel neemt ook de opdracht van de Staatsveiligheid waar, die wordt bemand door experts afgevaardigd door Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad. Politiek is de confederale minister van Veiligheid bevoegd.

Justitie: slepende impasse doorbreken

In een confederaal systeem is justitie een verantwoordelijkheid van de deelstaten. Vlaanderen en Wallonië hebben een eigen rechtsmacht, die instaat voor de handhaving van de eigen, de confederale en de Europese rechtsregels, en hebben een eigen gevangeniswezen.

In Brussel behandelen de Vlaamse rechtbanken de Nederlandstalige zaken en de Waalse rechtbanken de Franstalige zaken, zoals vandaag. Het parket bestaat er uit gedetacheerde Vlaamse en Waalse tweetalige magistraten. Het staat onder de bevoegdheid van de Brusselse minister van Veiligheid en onder leiding van de tweetalige Brusselse procureur des Konings. We kiezen voor de meest bekwame kandidaat en breken dus met de apartheidsregeling van de zesde staatshervorming die hiervoor steeds een Franstalig diploma vereist.

Het Confederaal Grondwettelijk Hof en het Confederaal Hof van Cassatie bestaan beide uit een Vlaamse, een Waalse en een gemeenschappelijke kamer. De Vlaamse en de Waalse kamer van het Grondwettelijk Hof toetsen de eigen normen aan het eigen Grondrecht en aan het Grondverdrag van de Confederatie. De Vlaamse en de Waalse kamer van het Hof van Cassatie zijn bevoegd voor de interpretatie van het eigen recht en het confederale recht. De gemeenschappelijke kamers van beide hoven behandelen de zaken die

beide deelstaten aanbelangen of die betrekking hebben op een verschillende interpretatie van het confederale recht.

Een confederaal parket is bevoegd voor de grootschalige en de (inter-) nationale criminaliteit. Het bestaat uit gedetacheerde Vlaamse en Waalse magistraten, onder leiding van een tweetalige confederale procureur die beurtelings van de Nederlandse en Franse taalrol is. Het valt onder de bevoegdheid van de confederale minister van Veiligheid.

Het Strafwetboek dat het materieel strafrecht vastlegt, valt onder de bevoegdheid van de Confederatie, dit is ook het geval voor de elementen in het Burgerlijk wetboek die niet grondgebonden zijn.

Defensie in een confederale context

Defensie overschrijdt de staatsgrenzen. Einddoel van de internationale samenwerking is een Europees defensiebeleid en een Europese Krijgsmacht, maar dit is niet haalbaar in de nabije toekomst. Tussenstap naar en katalysator van de vorming van een Europese Krijgsmacht is een Benelux- militair project. Door samen te werken, kunnen we de militaire inspanningen op elkaar afstemmen, wat leidt tot een meer efficiënte en meer performante defensie.

Confederalisme = duidelijkheid

Energie als brandstof voor onze gemeenschap

Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad worden verantwoordelijk voor het energiebeleid. Op hun grondgebied verzekeren zij de energieproductie en de energiebevoorrading, het transport en de distributie van elektriciteit en van aardgas, inclusief de tarieven, de ondergrondse opslag van gas en het beheer van de strategische aardolievoorraad. Vlaanderen wordt ook verantwoordelijk voor de Noordzee en regelt dus onder meer de energieproductie op de Noordzee.

Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad beslissen zelf al dan niet een beroep te doen op kernenergie. Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad staan in voor de nucleaire veiligheid op hun grondgebied, in lijn met de Europese regels. De Confederale Veiligheidscel ziet erop toe dat elke overheid haar verantwoordelijkheid ter zake opneemt. Zij oefenen elk voor hun deel de taken uit van het huidige Federale Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) en de Nationale Instelling voor Radioactief Afval en verrijkte Splijtstoffen (NIRAS). Vlaanderen beheert het Studiecentrum voor Kernenergie (SCK) in Mol en Belgoprocess in Dessel, Wallonië beheert het Nationaal Instituut voor Radio-elementen (IRE-ELiT) in Fleurus.

Een coherent mobiliteitsbeleid

In een confederaal België zijn Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad verantwoordelijk voor verkeersveiligheid en zijn ze bevoegd voor opleiding, infrastructuur en handhaving. Zij regelen de verkeerswetgeving, inclusief het toezicht daarop met een eigen wegpolitie.

Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad zijn eigenaar van en verantwoordelijk voor de spoorinfrastructuur en de aan de spoorwegen gerelateerde gronden en vastgoed op hun grondgebied. De exploitatie van het spoorwegnet wordt geregeld door Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad. **Zo'n confederale aanpak versterkt een goede samenwerking.** Dat leert het voorbeeld van het Zwitserse Bazel waar meer dan tien maatschappijen uit drie landen met zelfs twee munten en twee talen een samenhangend en geïntegreerd trein-, tram- en busaanbod verzorgen.

De coördinatie wordt verzekerd. Vandaag controleert de Dienst Veiligheid en Interoperabiliteit der Spoorwegen (DVIS) de veiligheid op het spoor en waarborgt ze de interoperabiliteit in de Europese Unie. Binnen de confederale Veiligheidscel zal de DVIS het treinverkeer regelen dat de grenzen van Vlaanderen,

Wallonië en Brussel overschrijdt (toewijzing van de rijpaden voor het reizigers- en goederenverkeer, frequentie, amplitude, commerciële snelheid,...). Ze wordt samengesteld met experts uit de deelstaten en de regio Brussel- Hoofdstad en ze adviseert de verschillende regeringen bij de opmaak van investeringsplannen die betrekking hebben op grensoverschrijdende dienstverlening, bepaalt de tarieven en verdeelt de inkomsten tussen de treinmaatschappijen die grensoverschrijdend opereren.

Vlaanderen en Wallonië zijn bevoegd voor de luchthavens op hun grondgebied. Voor de luchtverkeersleiding wordt, in afwachting van de inwerkingtreding van FABEC (Functional Airspace Block Europe Central, samen met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Zwitserland), een FAB-Benelux opgericht. De problematiek van de grensoverschrijdende vertrek- en aanvliegeroutes en de bijhorende geluidsnormen wordt afgestemd binnen de Belgische Raad, vertrekkend van de internationaal geldende luchtvaartregels en -normen.

Voortbouwen op het Vlaams woonbeleid

Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad zijn verantwoordelijk voor het woonbeleid op hun grondgebied. In het kader van hun fiscale autonomie kunnen zij bijvoorbeeld maatregelen nemen om eigendomsvererving te ondersteunen en de private huurmarkt te stimuleren.

Geïntegreerde brandweer en civiele bescherming

Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad zijn verantwoordelijk voor de organisatie en werking van de brandweerdienst en de civiele bescherming op hun grondgebied. Vanzelfsprekend worden onderlinge afspraken gemaakt, in het bijzonder voor de aanpak van grensoverschrijdende rampen.

In Brussel geldt de tweetaligheid ook voor de brandweertoevoer, de spoeddiensten (bemanning MUG, ziekenwagens,...) en medewerkers van de civiele bescherming. Zo maken we meteen komaf met de eindeloze juridische discussies over de brandweerkaders waardoor gedurende lange periodes niemand meer kon worden aangeworven en de veiligheid in het gedrang kwam.

Confederalisme = opbouwen

Migratie die de gemeenschap versterkt

In de Confederatie België zijn Vlaanderen en Wallonië verantwoordelijk voor het **migratiebeleid**. In de regio Brussel- Hoofdstad kiest de gezinshereniger, arbeids-, kennis- of medisch migrant voor de Vlaamse of de Waalse procedure en maakt hij zo ook een Brusselkeuze. Een voldoende coherentie tussen het Vlaamse en het Waalse migratiebeleid is verzekerd, aangezien beide zich moeten inschakelen in de Europese regelgeving.

Voor de verhuizingen tussen Vlaanderen en Wallonië en voor de wijzigingen van de Brusselkeuze in de regio Brussel-Hoofdstad wordt het model van het personenverkeer tussen de lidstaten van de Europese Unie toegepast. Wie verblijfsrecht kreeg in Wallonië en zich in Vlaanderen wil vestigen, moet een nieuwe aanvraag indienen. Dat kan met een versnelde procedure bij de Vlaamse overheid of via een systeem van wederzijdse erkenning. Hij zal zich vervolgens moeten inschakelen in het algemene beleid van Vlaanderen. Zo garanderen we de responsabilisering van de verschillende overheden, en tegelijk ook van de individuele migrant.

Het **asielbeleid** wordt een toonbeeld van onze internationale solidariteit. In afwachting van een Europees asielbeleid, gebeurt de erkenning als vluchteling of als subsidiair beschermde door het confederale Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen. Het wordt bemand door experts afgevaardigd door Vlaanderen en Wallonië en is paritair samengesteld. Na de erkenning als vluchteling geldt de vrijheid van vestiging op het hele grondgebied van de Confederatie.

De **nationaliteitsverwerving** wordt geregeld op confederaal niveau. De hoeksteen van elke nationaliteitsverwerving en van elk gelijke kansen- en integratiebeleid is verplichte inburgering. De Raad voor Vreemdelingen- betwistingen (RvV) volgt de confederale visie op justitie.

Verantwoordelijkheid voor ons leefmilieu

In de Confederatie België zijn Vlaanderen, Wallonië en de regio Brussel-Hoofdstad verantwoordelijk voor het leefmilieubeleid (en dus het klimaatbeleid), dierenwelzijn, duurzame ontwikkeling en het productbeleid.

Om maximale schaalvoordelen te verzekeren, is het aangewezen het productbeleid nog meer op het Europese niveau te organiseren.

Doordat Vlaanderen, Wallonië en in verschillende domeinen ook de regio Brussel-Hoofdstad fiscaal autonoom zijn, kunnen zij hun fiscaal beleid sturend inzetten om klimaat- en milieudoelstellingen te halen. De klimaatinkomsten komen hen toe.

Internationale klimaatdoelstellingen van de Confederatie België zijn de som van de doelstellingen van Vlaanderen, Wallonië en, in voorkomend geval, de regio Brussel-Hoofdstad. Indien de internationale gemeenschap en/ of de Europese Unie een ('nationale') doelstelling opleggen aan de Confederatie, bepaalt de Belgische Raad de verdeelsleutel.

Duurzame ontwikkeling wordt als beleidsprincipe ingeschreven in het Grondverdrag van de Confederatie België. De Belgische Regering past het beginsel uiteraard toe in haar beleidsdomeinen.

Een volledig onderwijspakket

Vlaanderen en Wallonië zijn integraal bevoegd voor het onderwijs. Er is geen enkele reden om de drie huidige federale uitzonderingen te behouden (het begin en einde van de leerplicht, de minimumvoorwaarden om een diploma te behalen, en de pensioenen van het onderwijzend personeel).

Cultuur en Wetenschap: verantwoordelijkheid en visie

In de Confederatie België vallen de huidige federale culturele en wetenschappelijke instellingen en alle bevoegdheden met betrekking tot wetenschap en innovatie onder de verantwoordelijkheid van Vlaanderen en Wallonië. Dat kan door de instellingen toe te wijzen aan de deelstaten, dan wel door ze door beide deelstaten samen te laten beheren.

Een eerste reeks instellingen komen onder de unieke verantwoordelijkheid van Vlaanderen respectievelijk Wallonië te staan, omdat ze in Vlaanderen dan wel in Wallonië gelegen zijn. Andere instellingen werken op thema's die nauw aansluiten bij bevoegdheidsdomeinen van Vlaanderen en Wallonië. De deelstaten werken samen om hun taken uit te oefenen. De universiteiten zijn de partners bij uitstek om deze instellingen mee te beheren.

Een tweede reeks instellingen situeert zich in Brussel (Koninklijke Musea voor Schone Kunsten, Koninklijk Museum voor Kunst en Geschiedenis, Algemeen Rijksarchief, Koninklijke Bibliotheek, Muntscouwburg, BOZAR,...). Ze worden verzelfstandigd en voortaan samen beheerd door Vlaanderen en Wallonië. De keuze voor verzelfstandiging maakt het mogelijk de samenwerking met private partners en het middenveld te versterken, wat de instellingen meer maatschappelijk draagvlak geeft.

Autonomie en responsabilisering zijn noodzakelijk voor een goed bestuur van deze instellingen. Er wordt dan ook werk gemaakt van een afgestemde beleidsvisie in een strategisch meerjarenplan zoals nu al gebeurt bij instellingen zoals Bozar NV.

Onze toekomst kiezen

DEMOCRATISCHER

- Bestuur dichter tegen de burger

EFFICIËNTER EN DUS GOEDKOPER

- Snoeien in de mandaten, meer verantwoordelijkheid tonen

POLITIEKE RESET

- Alleen structurele verandering maakt einde aan onverantwoordelijkheid

Grondbeginselen

De Confederatie België bestaat uit de **twee deelstaten** Vlaanderen en Wallonië. In de Confederatie hebben de regio Brussel-Hoofdstad en de Duitstalige regio een bijzonder statuut.

Vlaanderen heeft volheid van bevoegdheid in de huidige provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant, West-Vlaanderen en de territoriale wateren. Wallonië heeft volheid van bevoegdheid in de huidige provincies Henegouwen, Luik, Luxemburg, Namen en Waals-Brabant. De twee deelstaten oefenen in de regio Brussel-Hoofdstad de persoonsgebonden bevoegdheden uit. Brussel blijft de hoofdstad van Vlaanderen.

Vlaanderen en Wallonië zijn **eigenaar van alle bevoegdheden**. Ze oefenen op hun grondgebied alle bevoegdheden uit, **behalve deze die zij overdragen aan de Confederatie België**. In een transitieperiode kunnen specifieke overgangsmaatregelen gelden.

De regio Brussel-Hoofdstad en de Duitstalige regio hebben specifieke beleidsbevoegdheden. Voor de regio Brussel-Hoofdstad gaat het in het bijzonder om grondgebonden bevoegdheden zoals politie, mobiliteit, milieu en het economisch beleid.

De Duitstalige regio oefent op haar grondgebied de bevoegdheden uit van de huidige Duitstalige Gemeenschap. In onderling akkoord kan zij bevoegdheden van Wallonië overnemen. Bij gebrek aan consensus heeft de Duitstalige regio het recht om zich de bevoegdheden toe te eigenen die ze nodig acht.

Vlaanderen en Wallonië sluiten samen een **Grondverdrag**. Het Grondverdrag van de Confederatie België bevat:

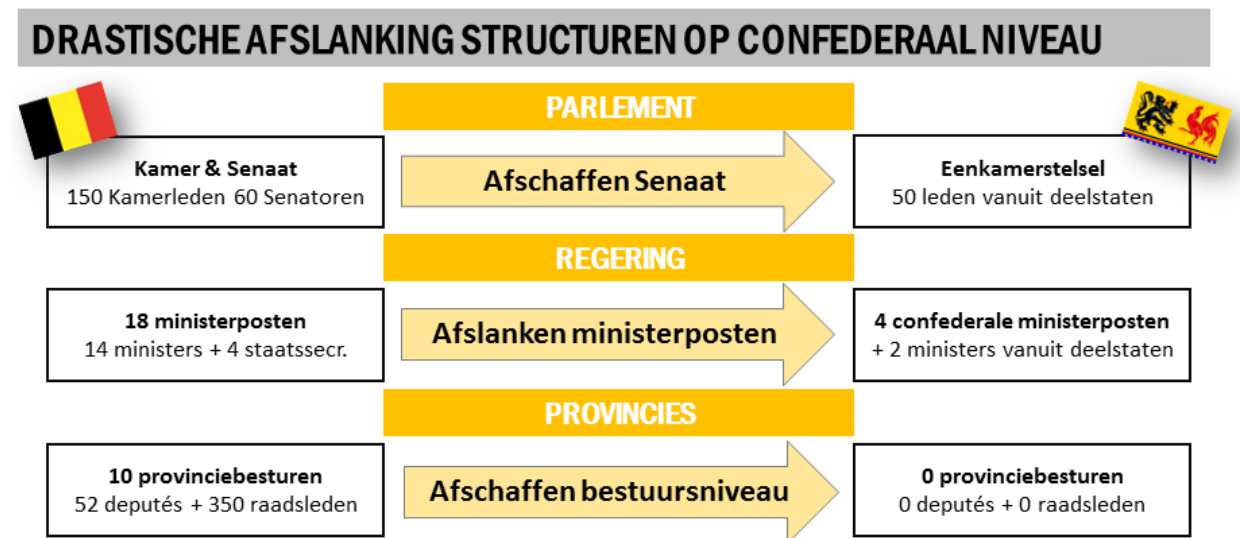
- de basisregels voor de organisatie en de werking van de instellingen van de Confederatie;
- een opsomming van de fundamentele rechten en vrijheden die gelden voor alle inwoners van de Confederatie; de lijst van de bevoegdheden die Vlaanderen en Wallonië samen zullen uitoefenen, niet langer omdat ze moeten, maar omdat ze willen.

Vlaanderen en Wallonië beschikken over de **grondwetgevende autonomie**. De inrichting, samenstelling en werking van de Vlaamse instellingen wordt bepaald met een tweederde meerderheid. In de regio Brussel- Hoofdstad gebeurt dat met een gekwalificeerde meerderheid, dit wil

zeggen: een tweederde meerderheid in het regioparlement en een meerderheid in elke taalgroep van dat regioparlement.

Democratische instellingen

De Europese Unie is een voorbeeld van een hedendaagse confederatie. De Confederatie België kan een gelijkaardig institutioneel schema hanteren. We streven daarbij een evenwicht na tussen de rol en de positie van de confederatie enerzijds en die van de deelstaten anderzijds. Een overzichtelijke en transparante structuur zal bijdragen aan het herstellen van het vertrouwen tussen de burgers en de politiek.

Parlement

De Kamer van Volksvertegenwoordigers en Senaat worden afgeschaft. Ze worden vervangen door **één Belgisch Parlement**, met één wetgevende kamer.

Na de zesde staatshervorming tellen de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat nog steeds 150 rechtstreeks verkozen Kamerleden, 10 gecoöpteerde Senatoren en 50 Senatoren die ook deel zullen uitmaken van de deelstaatparlementen. In het confederale model worden zij allen vervangen door 50 niet-rechtstreeks verkozen parlementsleden. Een netto besparing van 160 parlementszetels.

Om uiting te geven aan de confederale samenwerkingslogica, is de helft van deze 50 leden tevens lid van het Vlaams Parlement, de andere helft is ook lid van het Waals Parlement. Bij de aanwijzing van zijn 25 leden past Vlaanderen de evenredige vertegenwoordiging toe en waarborgt het de vertegenwoordiging van leden van het Brussels Hoofdstedelijk regioparlement. Wallonië geeft dezelfde waarborgen voor het Brussels Hoofdstedelijk regioparlement en voor het Parlement van de Duitstalige regio.

Het Belgisch Parlement schrijft de wetgeving uit met betrekking tot de confederale bevoegdheden en controleert de Belgische Regering. Het komt ten minste eenmaal per maand in plenumvergadering bijeen.

Regering en Raad

De **Belgische Regering** is de uitvoerende macht voor de confederale bevoegdheden. Ze is paritair samengesteld en telt maximum zes ministers die allen bewijzen tweetalig te zijn (Nederlands en Frans). Minstens één van hen moet een voldoende kennis hebben van de Duitse taal.

Twee voltijdse ministers worden voorgedragen door het Vlaams Parlement en twee door het Waals Parlement. Eén van hen zit de regering voor. Vlaanderen en Wallonië bepalen elk voor zich de wijze van

voordracht. Daarnaast maken ook één minister van de Vlaamse Regering en één minister van de Waalse Regering deel uit van de Belgische Regering als adviserend minister. Dit dubbelmandaat verzekert de verbinding en informatiedoorstroming tussen de Confederatie enerzijds en Vlaanderen en Wallonië anderzijds.

Net als in de EU wordt de samenwerking binnen de Confederatie België geregeld via een **Belgische Raad en de Belgische Ministerraden**. Ze hebben volgende taken:

- de samenwerking in de Confederatie; de verhoudingen tussen de deelstaten, de regio Brussel-Hoofdstad en de Belgische Regering. Ook de samenwerkingsakkoorden tussen, onder meer, Vlaanderen en Wallonië worden er uitgewerkt;
- regeling van de belangenconflicten binnen de Confederatie, met inbegrip van een systeem van arbitrage;
- voorbereiding van het standpunt van de Confederatie in internationale fora, o.m. in de Europese (Minister)raden;
- overleg over de hoofdstedelijke en internationale rol van Brussel (zie verder).

De Vlaamse en de Waalse minister-president vormen samen de **Belgische Raad**. Zij verzekeren het voorzitterschap op een gelijkaardige wijze als is voorzien voor de Belgische Regering. De Raad kan worden uitgebreid met de minister-president van de regio Brussel-Hoofdstad en/of de Duitstalige regio wanneer het te behandelen onderwerp dit vereist.

De samenstelling van de **Belgische Ministerraden** is afhankelijk van de geagendeerde onderwerpen. Een Ministerraad bestaat uit de betrokken vakminister(s) van de Vlaamse Regering, de Waalse Regering, en in voorkomend geval de regering van regio Brussel-Hoofdstad en/of de Duitstalige regio.

Monarchie

De monarchie is een achterhaalde staatsvorm, het geboorterecht strookt niet met de democratische basisbeginselen. In de overgangsfase naar de invoering van de republikeinse staatsvorm, wordt de Belgische monarchie onmiddellijk hervormd tot een **protocollaire monarchie**. Geen politieke opdrachten meer; geen medeondertekening; geen formatieopdrachten; geen buitenlandse missies zonder akkoord van de deelstaten; geen gratieverleningen; geen nieuwe adellijke titels; geen militaire functies;... Enkel het staatshoofd en zijn of haar echtgeno(o)t(e) dragen de titel van koning en koningin. De kabinetschef van de koning komt, zoals in Nederland, onder politiek toezicht te staan.

Financiering

De financiering van de confederale bevoegdheden gebeurt via **rechtstreekse dotaties** uit de eigen middelen van de deelstaten.

De Confederatie België heft geen eigen belastingen. **Op het niveau van de Confederatie worden enkel de btw en de accijnzen geregeld.**

Wat de **btw** betreft, staat de Confederatie voor de regelgeving in. Vlaanderen en Wallonië zijn verantwoordelijk voor de inning en de controle; ze storten de opbrengst door naar de Confederatie. Via een confederaal orgaan met afvaardiging uit beide deelstaten staan de twee deelstaten samen in voor de inning en de controle in de regio Brussel-Hoofdstad.

In overeenstemming met de Europese richtlijnen worden ook de **accijnzen** en gerelateerde belastingen, zoals de verpakkingshoefting en de milieuheffing, confederaal geregeld. De inning en controle gebeuren op dezelfde wijze als voor de btw.

Het doorstorten van de opbrengst van die belastingen naar de Confederatie versterkt het vertrouwen bij internationale investeerders en op de financiële markten, vooral omdat deze middelen een **specifieke bestemming** krijgen.

Ten eerste is er, door een voorafname, de wettelijk vastgelegde financiering van de Europese Unie zoals die ook vandaag bestaat (de zogenaamde btw- bijdrage).

Daarna dient de opbrengst van beide belastingen achtereenvolgens voor de financiering van de confederale interestlasten, de afbouw van de huidige Belgische staatsschuld en de solidariteit binnen de confederatie.

Ten slotte wordt het saldo verdeeld over de deelstaten in verhouding tot de mate waarin ze hebben bijgedragen tot de opbrengst van deze belastingen. De herverdeling van het restsaldo heeft zo een responsabiliserend effect en spoort de betrokken overheden aan om de inning en de controle zo efficiënt mogelijk te organiseren.

De **douanerechten** zijn een Europese belasting die geïnd wordt door de lidstaten. Deze mogen 25% van de opbrengst houden als kostenvergoeding voor de administratie, inning en controle. In de Confederatie België gebeurt de inning en de controle op dezelfde manier als voor de btw en de accijnzen. Bijgevolg wordt deze kostenvergoeding toegekend aan Vlaanderen of Wallonië, afhankelijk van waar de goederen worden ingevoerd en wie dus de douanerechten int. In de regio Brussel-Hoofdstad dient de vergoeding voor de financiering van de kosten voor de gemeenschappelijke administratie van btw, douane en accijnzen.

Schuldafbouw

Om de historische schuld van het federale België af te bouwen voert het Grondverdrag een **absolute schuldenrem** in op het confederale niveau, zodat er geen financieringstekorten meer mogelijk zijn. Daarnaast wordt de bestaande federale schuld in een **delgingsfonds** ondergebracht en met de opbrengst van de btw en de accijnzen in een tijdspanne van 25 jaar afgelost.

De deelstaten kunnen de gedeerde inkomsten compenseren door besparingen en/of eigen schuldcreatie. Vlaanderen voert een toekomstgericht schuldbeheer met een eigen schuldagentschap, en zal zijn schuld onder de Europese 60%-norm houden.

Bij de start van de Confederatie wordt een basisbedrag vastgesteld ter financiering van de interestlasten en de aflossing van het geleende kapitaal. Dat basisbedrag wordt welvaartsvast gemaakt. Doordat het basisbedrag welvaartsvast is, zal het verschil tussen dat bedrag en de effectief betaalde interestlast toenemen. Dat verschil wordt gebruikt om de leningen af te lossen. Het aandeel interestlasten zal daardoor dalen, het aandeel schuldafbouw zal toenemen.

Door deze omgekeerde rentesneeuwbal kan in een termijn van 25 jaar de federale schuld volledig afgebouwd worden. Wanneer de schuld helemaal is afgelost, wordt het bedrag dat daardoor vrijkomt in de confederale begroting doorgestort naar de deelstaten in verhouding tot de mate waarin ze hebben bijgedragen tot de opbrengst van deze belastingen.

Door de schuldafbouw zullen de deelstaten de eerste 25 jaar minder middelen krijgen dan ze bij ongewijzigd beleid uitgeven. Gezien de omvang van de historische schuld, zal dat verschil niet volledig weggewerkt kunnen worden. De deelstaten beslissen autonoom of en in welke mate ze die tekorten financieren met eigen schuldcreatie dan wel met besparingen.

Solidariteit

Doordat Vlaanderen en Wallonië verantwoordelijk zijn voor hun eigen sociale zekerheid, valt deze impliciete transfer weg. Doordat de begroting van de Confederatie België beperkt van omvang is, droogt ook die transfer op.

Vlaanderen zegt de financiële solidariteit met Wallonië en Brussel echter niet op. Integendeel, een confederaal model biedt net de kans om op een **objectieve, transparante, efficiënte en responsabiliserende wijze, en dus écht solidair** te zijn, vanzelfsprekend op basis van respect voor elkaars autonomie en eigenheid.

De deelstaten regelen de solidariteit. Zij voorzien vooreerst in een **tijdelijk solidariteitsmechanisme** om de overgang van het federale naar het confederale model op te vangen en Vlaanderen en Wallonië de garantie op een gelijke relatieve startpositie te geven. Zij organiseren ook de solidariteit met de regio Brussel-Hoofdstad binnen de financiering van haar internationale en hoofdstedelijke functie.

Het tijdelijk solidariteitsmechanisme bestaat erin het begrotingssaldo van Vlaanderen en van Wallonië, uitgedrukt als percentage van de eigen middelen, in het startjaar gelijk te schakelen.

Daartoe wordt het gezamenlijke begrotingssaldo van Vlaanderen en Wallonië berekend en uitgedrukt als percentage van hun gezamenlijke inkomsten (gewogen gemiddelde saldo).

De deelstaat met een begrotingssaldo onder het gewogen gemiddelde, ontvangt bijkomende middelen uit het confederaal Solidariteitsfonds om het verschil weg te werken. Dit Solidariteitsfonds wordt gefinancierd uit de opbrengst van de btw en de accijnzen.

Deze gelijkschakeling vindt plaats in het eerste jaar. Het solidariteitsbedrag van dat startjaar wordt vervolgens in een tijdspanne van ten hoogste 25 jaar afgebouwd. Het tijdelijk mechanisme verdwijnt sneller wanneer en vanaf het ogenblik waarop het **omkeerbaar solidariteitsmechanisme** voor de ontvanger gunstiger is dan het tijdelijke.

Dat omkeerbaar solidariteits- mechanisme is bedoeld om de verschillen in fiscale capaciteit tussen Vlaanderen en Wallonië gedeeltelijk uit te vlakken. De financiering van het omkeerbaar solidariteitsmechanisme verloopt eveneens via de confederatie.

Hiervoor wordt de fiscale capaciteit van Vlaanderen en Wallonië berekend op een geharmoniseerde basis van de personenbelasting en de sociale bijdragen per inwoner. Wanneer de fiscale capaciteit per inwoner lager is dan 95% van het confederatiegemiddelde, ontvangt de betrokken deelstaat een bijdrage uit de confederale middelen die zijn fiscale capaciteit optrekt tot 95% van het confederatiegemiddelde.

De toepassing van het omkeerbaar solidariteitsmechanisme kan er nooit toe leiden dat de fiscale capaciteit van de andere deelstaat onder de 105 % van het confederatiegemiddelde daalt.

Een toekomst voor Brussel

OPKUIS VAN BRUSSELSE STRUCTUREN

- Fusie 19 gemeenten, Gewest, agglomeratie
- Fusie OCMW's
- Fusie van 6 politiezones naar 1 politiezone

HALVERING AANTAL MANDATEN

DUIDELIJKE VERANTWOORDELIJKHEDEN

- 1 regering verantwoordelijk voor alle grondgebonden bevoegdheden
- Verantwoordelijk voor inkomsten én uitgaven

Een eenvoudiger Brussel

Het aantal instellingen – een vijftigtal – wordt gehalveerd. Ook het politiek personeel wordt drastisch verminderd waarbij minstens 500 van de 1.100 mandaten worden geschrapt.

Het huidige Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de 19 gemeenten en de Brusselse agglomeratie worden samengevoegd tot **één bestuursniveau**: de regio Brussel- Hoofdstad.

Het nieuwe **parlement** van de regio Brussel-Hoofdstad bestaat uit 70 leden en wordt rechtstreeks verkozen door alle inwoners van de regio. Er is een gegarandeerde vertegenwoordiging van minstens 15 leden van elk van de beide taalgroepen. De parlamentsleden worden verkozen op een Nederlandstalige of Franstalige lijst, volgens de procedure die vandaag van kracht is.

In bepaalde aangelegenheden, onder meer taalkundige en culturele bescherming, delegatie van bevoegdheden aan de districten en inrichting van de eigen instellingen, beslist het parlement met **gekwalificeerde meerderheid**.

De **regering** is paritair samengesteld en bestaat uit een minister-president, een viceminister-president en maximaal zes ministers. Elke minister moet de steun hebben van een meerderheid van zijn taalgroep in het regioparlement. De samenstelling en de werking van de regering gebeuren op basis van 'machtspartiteit': de bevoegdheden en budgetten van de verschillende ministers worden paritair verdeeld, waarbij ook alle belangrijke functies, zoals minister-president en de viceminister-president, roteren of paritair worden verdeeld.

De zes politiezones worden **samengevoegd** tot één zone. Wat in New York, Parijs en Berlijn kan, moet in Brussel ook kunnen. Ook de negentien OCMW's worden **samengevoegd** tot één OCMW met een gegarandeerde vertegenwoordiging van elke taalgroep en met gedecentraliseerde sociale huizen. Dat zal de slagkracht van de regio Brussel-Hoofdstad bij, onder meer, de armoedebestrijding verhogen.

Ook in een grootstad blijft **bestuurlijke nabijheid** vanzelfsprekend essentieel: Brussel wordt gedecentraliseerd met **districten** naar het voorbeeld van Antwerpen en Parijs. De districten vallen grosso modo samen met de huidige gemeenten. De regio Brussel- Hoofdstad kan bevoegdheden op een symmetrische wijze delegeren naar de districten. Elk district krijgt dus dezelfde bevoegdheden, maar de regio blijft wel over de mogelijkheid beschikken om uitiem beslissingen te herroepen. Elk district telt minstens één districtsschepen van elk van de beide taalgroepen.

Buurten en wijken ondersteunen het lokale leven en kunnen een motor zijn van sociale cohesie, zeker voor Brusselaars van vreemde origine. Daarom zal de regio Brussel-Hoofdstad inzetten op een degelijke wijkwerking, met financiële maar vooral logistieke steun voor wijkinitiatieven.

Een sterker Brussel

Een sterker Brussel betekent een **slagkrachtiger** Brussel. Een Brussel dat verantwoordelijk is. Zoals hoger beschreven neemt de regio Brussel- Hoofdstad de huidige bevoegdheden over van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Brusselse agglomeratie en de 19 gemeenten.

Bovendien krijgt de regio **nieuwe bevoegdheden**. De huidige federale bevoegdheden die kunnen worden gekwalificeerd als grondgebonden, worden toegewezen aan Vlaanderen, Wallonië en aan de regio Brussel- Hoofdstad. Zo zal ze nieuwe sociaaleconomische bevoegdheden krijgen om een aangepast en doelgericht beleid te voeren.

Meer bevoegdheden betekent ook **meer verantwoordelijkheid**. De regio Brussel-Hoofdstad wordt niet langer gefinancierd met vrijblijvende dotaties uit de federale kas maar wordt voortaan in hoge mate zelf verantwoordelijk voor de eigen uitgaven én inkomsten. Ze staat bijvoorbeeld volledig zelf in voor de onroerende voorheffing en andere grondgebonden belastingen zoals de vennootschapsbelasting.

Een structurele politieke band met onze hoofdstad

Vlaanderen, Wallonië en Brussel zijn met elkaar verstrengeld. Vlaanderen ziet evenwel geen nood om zijn naam te wijzigen tot 'Vlaams-Brusselse Federatie'. Wij zien Brussel als een natuurlijk deel van onze open gemeenschap. Wel moet Brussel zijn meervoudige hoofdstedelijke functie waarmaken. De hoofdstad van de Confederatie België moet een **structurele politieke samenwerking** tussen de regio Brussel-Hoofdstad en de deelstaten verzekeren.

In het **Vlaams Parlement** worden ten minste zes leden verkozen door kiezers die in Brussel wonen. Ze hebben ook zitting in het parlement van de regio Brussel-Hoofdstad en bekleden dus een dubbelmandaat.

In de **Vlaamse Regering** is één minister bevoegd voor Brussel. Het Vlaams beleid in Brussel wordt zo ingepast in het algemeen beleid.

In de Belgische Ministerraden zullen de Vlaamse Regering, de Waalse Regering en de regering van de regio Brussel-Hoofdstad regelmatig overleggen over de **hoofdstedelijke en internationale rol** van Brussel. De samenstelling van de delegaties kan wijzigen naargelang van de agenda. Het overleg spitst zich toe op onder meer mobiliteit, veiligheid, stadsinrichting, tweetaligheid,...

Daartegenover geldt de vaststelling dat de internationale en hoofdstedelijke functie van Brussel extra kosten met zich meebrengt. Op basis van duidelijke afspraken, transparantie en responsabilisering, kunnen de deelstaten hiervoor een extra financiering overeenkomen in de Raad.

In de Belgische Ministerraden wordt er regelmatig **overlegd** tussen de Vlaamse Regering en de Nederlandstalige leden van de regering van de regio Brussel-Hoofdstad. Een gelijkaardig overleg bestaat vandaag reeds aan Franstalige zijde.

Het parlement van de regio Brussel-Hoofdstad kan een lid van de Vlaamse of de Waalse Regering om **advies** vragen. Dit is mogelijk mits er een meerderheid in het parlement of in een taalgroep daar om verzoekt of mits een adviesvraag uitgaat van de regioregering. Zo kunnen de Vlaamse en Waalse regeringsleden de impact van bepaalde beslissingen in Brussel duiden.

Respect voor Franstalige én Nederlandstalige cultuur

Brussel is een tweetalige hoofdstad. De gelijkwaardigheid van het Nederlands en het Frans is essentieel voor een hoofdstedelijke functie.

Het principe van de tweetaligheid van de dienst dat nu geldt voor de administratie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt daarom vervangen door het principe van de **tweetaligheid van alle overheidspersoneel**, zonder onderscheid, zoals nu reeds het geval is voor de gemeentelijke administratie. De tweetaligheid wordt gemeten en erkend door middel van een taalattest. Ook van de ministers wordt tweetaligheid vereist.

De taalwetgeving is daarenboven pas relevant, wanneer ze **afdwingbaar** is. Vandaag kan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht enkel niet-bindende adviezen geven. Bij de Raad van State kan men evenmin terecht om de toepassing van de taalwetgeving af te dwingen. Daarom moet er een omkering van het toezichtmechanisme komen. Bij het niet tijdig intrekken of rechtzetten van een administratieve beslissing die om taalredenen is geschorst, mondt de schorsing van rechtswege uit in een vernietiging van de betrokken handeling. Daarnaast kan men voor taalwetschendingen terecht bij een rechtscollege dat een bindende beslissing neemt ten aanzien van het bestuur en kan een dwangsom worden opgelegd.

De Brusselaars krijgen nog meer keuze: de Brusselkeuze

De aanwezigheid van de huidige Gemeenschappen wordt algemeen ervaren als een belangrijke meerwaarde voor Brussel. Brusselaars genieten vandaag immers het voorrecht om te kiezen tussen het aanbod van zowel de Vlaamse Gemeenschap als de Franse Gemeenschap inzake de persoonsgebonden aangelegenheden zoals onderwijs en gezondheidszorg.

Die logica wordt doorgetrokken voor de nieuw verworven bevoegdheden van de deelstaten, in het bijzonder voor de sociale zekerheid. Brussel mist trouwens de financiële draagkracht en kent een te grote concentratie van 'negatieve risico's' om zelf de sociale verzekering te kunnen organiseren.

De Brusselkeuze maakt het de Brusselaars mogelijk om aan te sluiten bij een Vlaams, dan wel Waals stelsel. Zo wordt de interpersoonlijke solidariteit tussen Brussel en Vlaanderen of Wallonië gerealiseerd. De Brusselkeuze is ook een middel om het engagement van de beide gemeenschappen te verankeren in en ten aanzien van Brussel.

De Brusselkeuze geldt voor een **volledig pakket** van dienstverlening, met rechten (tegemoetkomingen) en plichten (bijdragen). Wie kiest voor het Vlaams stelsel valt onder dezelfde regeling als de Vlamingen in de rest van Vlaanderen. Dat garandeert een transparante, solidaire aanpak.

Het pakket omvat onder meer de personenbelasting, de kostencompenserende stelsels van de sociale zekerheid, sociale bijstand, de inkomensvervangende uitkeringen, arbeidsbemiddeling, welzijnsinstellingen, jeugdbescherming, migratie en inburgering en stemrecht voor het Vlaams resp. het Waals Parlement.

Met dit model kiezen we voor een inclusief systeem. Elke Brusselaar maakt een **eigen, vrije keuze**. Kinderen vallen, zolang ze ten laste zijn, onder het stelsel van de ouders. Wanneer de ouders voor een verschillend stelsel opteren, bepalen objectieve criteria onder welk stelsel het kind valt (systemen die werken met objectieve criteria bestaan nu ook reeds, zoals bijvoorbeeld in de kinderbijslag).

De keuze is niet noodzakelijk definitief. Mits een wachtperiode (bijvoorbeeld drie jaar) in acht te nemen, kan iemand naar het andere stelsel overstappen, conform het rugzakprincipe. De wachtperiode is nodig om de solidariteit met anderen die eerder dezelfde keuze hebben gemaakt niet plots onder druk te

zetten. Vanaf het ogenblik waarop iemand niet langer ten laste is van de ouders, kiest hij zelf zonder een wachttermijn te moeten respecteren.

Het principe dat Brusselaars toegang hebben tot de instellingen en infrastructuur van beide gemeenschappen blijft vanzelfsprekend gelden.

Alle kinderen zijn welkom in het Nederlandstalig **onderwijs** maar er geldt, net zoals vandaag, een voorrangsbepaling. Voor de inschrijving komen eerst de broers en zussen (inclusief deze van een nieuw samengesteld gezin) van leerlingen van de school in aanmerking; vervolgens de kinderen van de personeelsleden van de school, daarna wie Nederlands als thuistaal heeft; en verder kinderen van ouders die bij de Brusselkeuze voor het Vlaamse stelsel hebben gekozen (waarbinnen GOK-criteria van toepassing zijn).

Zo blijft het Nederlandstalig onderwijs enerzijds openstaan voor iedereen, wordt in functie van het kwaliteitsbeleid het criterium 'Nederlands thuistaal' versterkt en wordt er een band gecreëerd tussen de bijdrage aan het systeem en voorrang om effectief van de diensten van het systeem te kunnen genieten.

Logischerwijs zal de Vlaamse overheid ervoor moeten zorgen dat minstens alle aangeslotenen effectief gebruik kunnen maken van de Vlaamse diensten. Vlaanderen zal dus moeten investeren in het Brussels aanbod, naargelang van de Brusselkeuze die de Brusselaars maken.

Naast eigen instellingen, kan Vlaanderen voor **verzorgings- en welzijnsinstellingen** waarbij het taalgebruik een belangrijke factor is (bvb. woonzorgcentra en ziekenhuizen), taallabels toekennen naargelang van de effectieve tweetaligheid van de aangeboden dienstverlening. De toekenning van een taallabel kan gepaard gaan met financiële afspraken.

Door ook **stemrecht** op te nemen in het pakket, wordt een democratische band gelegd tussen het persoonsgebonden beleid en de begunstigden ervan. Wie de Vlaamse Brusselkeuze maakt, wijst – naast uiteraard de leden van het parlement van de regio Brussel- Hoofdstad – de zes leden van het Vlaams Parlement aan die tevens in het parlement van de regio Brussel- Hoofdstad zitting hebben.

Zo bepalen de gebruikers de beleidskeuzes. Dit responsabiliseert de overheid en verplicht Vlaamse en Waalse partijen aandacht te hebben voor Brussel en Brussel mee te nemen in hun beleid.

Eén Vlaamse Brussel-administratie

De Vlaamse, Franse en Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie – en dus de betrokken regeringen, parlementen en administraties – worden afgeschaft. In Brussel oefenen Vlaanderen en Wallonië hun persoonsgebonden bevoegdheden rechtstreeks uit. Uiteraard staat het Wallonië vrij om die bevoegdheden te delegeren aan een afzonderlijke instelling gericht op de inwoners van Brussel.

De VGC-administratie en de Brussel-administratie binnen de Vlaamse overheid worden geïntegreerd.

Europese Vlamingen, wereldvlamingen.

De toekomst van de 6,5 miljoen Vlamingen ligt in Europa. Europa brengt ons al zestig jaar vrede. Europa draagt bij aan onze welvaart en ons welzijn. Ons verhaal is en blijft een Europees verhaal: 'Vlaming zijn om Europeeër te worden'. Wij willen een sterk Vlaanderen in een sterk Europa.

Eurorealist om Europees te kunnen blijven

Een confederaal Europa

Vandaag is de Europese Unie **onvoldoende gedragen door de inwoners van de lidstaten**. Europees beleid gaat iedereen aan en mag daarom niet boven de hoofden van de burger gevoerd worden, met een bureaucratisch en technocratisch jargon dat niemand begrijpt.

'Meer Europa' is de standaardkreet van de traditionele Belgische partijen. Wie kritische vragen stelt, krijgt het verwijt anti-Europees of eurosceptisch te zijn. We zetten ons af tegen een Europese superstaat, net zoals tegen een Vlaanderen dat zich terugplooit op zichzelf, zonder sterke Europese verankering. Wij staan voor een **Europese Unie die niet van bovenaf wordt opgelegd**, maar groeit van onderuit.

Om het vertrouwen tussen de Europese burgers en hun politieke klasse te herstellen, kiezen we voor een confederaal Europa waarin de lidstaten samen beslissen wat ze samen doen, niet omdat ze moeten maar omdat ze dat willen. Alleen zo kunnen we de samenwerking van landen en volkeren vorm geven en de democratische legitimiteit van de Unie herstellen en versterken. Alleen zo kunnen we weer een gevoel van gedeeld eigenaarschap creëren.

Daarbij moeten wetgeving en beleid zo dicht mogelijk bij de burger worden gemaakt en uitgevoerd. We moeten ons durven afvragen of alles wat de EU doet wel nodig is en of bepaalde initiatieven niet beter aan de lidstaten worden overgelaten. Net zoals de deelstaten in de Confederatie België eigenaar zijn van de bevoegdheden en beslissen welke bevoegdheden confederaal uitgeoefend worden, staan de leden enkel bevoegdheden af aan de Europese Unie als al zijn leden daarin een meerwaarde zien. In de besluitvorming binnen de Europese instellingen worden de bestaande meerderheidsregels toegepast met respect voor het subsidiariteitsbeginsel.

Europa waar nodig

Wanneer grensoverschrijdende samenwerking duidelijk schaalvoordelen biedt, valt een Europese aanpak te rechtvaardigen. Andere bevoegdheden horen thuis op lidstatelijk of lokaal niveau vanwege de al te grote 'heterogeniteitskosten'. Dat zijn de kosten voor het samenbrengen van soms uiteenlopende visies van de lidstaten.

Soms is het nodig dat de EU een gemeenschappelijk kader (sokkel) aangeeft met voldoende flexibiliteit voor de lidstaat of regio om eigen accenten te leggen. Denk aan asiel en migratie, energie en het economisch bestuur. Willen we een echte en sterke Economische en Monetaire Unie (EMU), dan moet de EU een flinke vinger in de pap hebben bij bijvoorbeeld de begrotingen van de lidstaten. Ook voor de geloofwaardigheid van de EU zelf is het belangrijk om de lidstaten die zich niet houden aan de afgesproken regels, te dwingen tot verantwoordelijkheid om zo onder meer een institutioneel sterk verankerde euro te garanderen.

Fiscaal beleid moet dan weer een exclusief instrument van de lidstaten blijven om hun economisch beleid te voeren. Daarnaast is het niet aangewezen het klassieke recept van Europese harmonisering toe te passen op de **sociale zekerheid** om een sociaal Europa tot stand te brengen. Een uniform Europees minimumloon of pensioenleeftijd zullen ons Europese welvaartsmodel niet ondersteunen. Ze passen niet

in de sterk verschillende tradities van de Europese welvaartsstaten. Dwingende sociale standaarden opleggen zou het economische weefsel in de Centraal- en Oost-Europese lidstaten ontwrichten.

Een uniforme Europese sociale zekerheid is dus niet wenselijk. Naast dwingende afspraken over het begrotingsevenwicht en de vermindering van de staatsschuld, kunnen we wel bindende Europese sociale doelstellingen vastleggen. We kunnen het streven naar een socialer Europa concreet en tastbaar accentueren met een armoedepact. Net zoals bij het stabiliteitspact moet elke (kandidaat-)lidstaat het armoedepercentage terugdringen tot een te bepalen maximum en moeten er sancties gelden bij niet-naleving.

Door het democratisch deficit in de EU en bij afwezigheid van een draagvlak kan er geen sprake zijn van Europese belastingen. Europese belastingen zijn ook niet logisch in een confederaal Europa: in een confederaal model financieren de entiteiten het hogere niveau.

Geen Europa à la carte

Als we de duurzaamheid en het succes van de EU op lange termijn willen garanderen, dan moeten we het eens zijn over gezamenlijke doelstellingen die alle lidstaten bereiken, zonder uitzondering. Een Europa met meerdere snelheden is onder bepaalde voorwaarden wel mogelijk. De lidstaten moeten hierbij dezelfde doelstellingen bereiken, maar op eigen tempo.

Europese uitbreiding

De ontwikkelingen die in staatloze naties als Schotland, Catalonië, Baskenland en Vlaanderen al jarenlang gaande zijn, zijn natuurlijke en historische processen. Er is sprake van een evolutie, geen revolutie. De EU kan deze vreedzame staatsontwikkeling niet langer ontkennen of uit de weg gaan. Door **interne uitbreiding** zijn nieuwe staten, indien zij dat zelf willen, automatisch lid van de Europese Unie; zij moeten uiteraard wel binnen een overgangperiode aan de lidmaatschapsvoorwaarden voldoen.

Het valt niet te ontkennen dat de voorbije externe uitbreidingsrondes nog niet verteerd zijn. Eerst moet een verdere verdieping plaatsvinden vooraleer er over verdere **externe uitbreiding** te praten valt. Zeker in het licht van de ontwikkelingen van een Europa met verschillende snelheden op vlak van de euro, het begrotingsverdrag, de Schengen-zone en de interne markt is dat wenselijk én noodzakelijk.

Eenheid in verscheidenheid

Europa moet een project van gedeeld eigenaarschap zijn waaraan alle burgers kunnen deelnemen. Het bewaken van de diversiteit, ook de **taaldiversiteit**, binnen de Europese identiteit, is daarbij essentieel. Daarom houden wij vast aan het grondrecht van elke burger om in zijn of haar officiële taal met de Europese instellingen te kunnen communiceren. Ook dat verkleint het Europese democratisch deficit.

Ons Europa

Voor ons Vlamingen zijn er bijkomende Europese uitdagingen: hoe kan het interne Europese debat democratischer gevoerd worden en hoe kunnen wij meer wegen op de Europese besluitvorming, zodat de noodzakelijke hervormingen daadwerkelijk worden ondersteund en uitgevoerd? Zodat we Europa weer kunnen aanvoelen als ons Europa.

Democratische legitimiteit in het parlement

Meer Europa in het parlement

Europa is ons gedeeld eigendom en onze gedeelde verantwoordelijkheid. Door het Europese debat te politiseren, kunnen we het nationale en Europese niveau nauwer met elkaar verweven. Burgers staan vandaag nog altijd dichter bij nationale parlementsleden dan bij Europarlementsleden.

Het is dan ook aan de nationale volksvertegenwoordigers om een brugfunctie te vervullen. Dat kan onder meer door **de nationale parlementen** (waaronder het Vlaams Parlement) te **'europeaniseren'**, naar het voorbeeld van Denemarken. Zowel vóór als na elke vergadering van de Europese Raad of de Raad van Ministers zou de verantwoordelijke minister het parlement te woord moeten staan om het standpunt te verduidelijken. Voor onderhandelingen van de Europese Raad of Raad van Ministers over belangrijke onderwerpen, moet het Vlaams Parlement een expliciet onderhandelingsmandaat geven. Op die manier zullen de debatten in de parlementen meer afgestemd zijn op de Europese politieke actualiteit.

Een democratischer Europa

Een aantal institutionele wijzigingen zijn nodig om het democratisch gehalte van de Unie gelijke tred te laten houden met de omvang en het gewicht van haar bevoegdheden. Belangrijk hierbij is het behoud van een model op maat: **geen Verenigde Staten van Europa, geen Europese superstaat.**

Europa heeft nood aan een "gezicht". Eerder dan de voorzitter van de Europese Raad, moet de voorzitter van de Europese Commissie dat gezicht worden, als verdediger van het Europees belang. Om zijn legitimiteit te vergroten, wordt hij door de burgers verkozen op basis van een indirecte verkiezing door de nationale parlementen, gevolgd door een goedkeuring door het Europees Parlement. Elk nationaal parlement krijgt hierbij een gelijk aantal stemmen.

In het kader van de financieel-economische crisis heeft het Europees Parlement slechts over een beperkt aantal reddingsmaatregelen voor de crisislanden mee beslist. Het Europees Parlement zou als vertegenwoordiger van de burgers volledig moeten kunnen mee beslissen over dergelijke Europese wetgeving.

Het Europees Parlement zou ook voor de Europese bevoegdheden wetgevend initiatiefrecht moeten krijgen. De afwezigheid van dit initiatiefrecht stamt nog uit de tijd dat het Europees Parlement weinig of geen rol speelde in het Europees wetgevend proces, en is dus achterhaald. Ook de nationale en regionale parlementen moeten, mits het bereiken van een bepaald quorum, een Europees wetgevend initiatiefrecht krijgen. Dat werkt niet alleen de betrokkenheid van deze parlementen bij het Europees besluitvormingsproces in de hand, maar draagt ook bij aan het democratiseren van het Europees debat. Democratischer en transparanter betekent ook dat lobbyisten zich moeten laten registreren en duidelijk hun doelstellingen en opdrachtgevers kenbaar maken.

Sterke Vlaamse stem in Europa

Betere samenwerking

In belangrijke Europese Ministerraden is het nu nog altijd een federaal minister die voor België het woord voert en zijn de deelstaten helemaal niet vertegenwoordigd. De Belgische premier neemt op Europese toppen vaak een standpunt in waarvoor zelfs bij zijn Vlaamse meerderheidspartijen onvoldoende draagvlak is, laat staan in de rest van Vlaanderen.

Door die gebrekkige coördinatie is België koploper in het laattijdig omzetten van richtlijnen, met risico op boetes tot gevolg. Onze omzettingsachterstand ligt drie keer hoger dan het Europese gemiddelde. Het democratisch deficit is dus niet alleen een Europees probleem, het is ook een intern Belgisch probleem.

De Europese Unie erkent enkel staten als lid. Dat belet niet dat Vlaanderen en Wallonië, en in voorkomend geval de regio Brussel-Hoofdstad en de Duitstalige regio, een doorslaggevende stem krijgen bij de voorbereiding, de bepaling en de opvolging van het Europees beleid in België.

De Confederatie België deelt aan de Europese Unie mee dat de deelstaten voortaan voor haar optreden. Dat is perfect mogelijk **binnen de bestaande Europese regelgeving**. Het Verdrag van Lissabon bepaalt

immers dat de Unie de nationale identiteit van de lidstaten eerbiedigt zoals die vastgelegd is in hun basisstructuren (artikel 4, lid 2 VEU). Bovendien kan, volgens het nu reeds geldende principe 'in foro interno, in foro externo', een entiteit de haar intern toegekende bevoegdheden ook extern uitoefenen.

Waar de Confederatie België met één stem moet spreken, zoals in de Europese Raadsvergaderingen, blijft de **coördinatie** van het standpunt noodzakelijk. Dat standpunt wordt bepaald in het kader van de Belgische (Minister)Raad, in een rechtstreekse dialoog tussen Vlaanderen, Wallonië, en in voorkomend geval de regio Brussel- Hoofdstad en de Duitstalige regio.

Eigen stem in Europa

De **vertegenwoordiging** van de Confederatie België in de Europese Ministerraden gebeurt deels door Vlaanderen, deels door Wallonië. Daarbij worden de bevoegdheden thematisch evenwaardig verdeeld, waarbij Vlaanderen de ene helft voor zijn rekening neemt en Wallonië de andere helft. De verdeling geldt voor de hele legislatuur zodat de verantwoordelijkheden duidelijk zijn bepaald en dossierkennis kan worden opgebouwd. Wanneer Vlaanderen de vertegenwoordiger is, is Wallonië als assessor aanwezig. Het omgekeerde geldt wanneer Wallonië de vertegenwoordiger is. Uitzondering hierop is de Raad voor Visserij, waar Vlaanderen exclusief bevoegd is.

Dit systeem van vertegenwoordiging geldt ook op het administratieve niveau (bijvoorbeeld voor de Permanente Vertegenwoordiging).

De beslissing om een internationaal verdrag of een akkoord met een internationale organisatie die enkel staten erkent al dan niet goed te keuren, wordt eveneens genomen in het kader van de Belgische Raad. De bevoegde parlementen moeten vervolgens hun instemming verlenen met het verdrag of akkoord.

Communiceren met Europa

Vlaanderen en Wallonië, en in voorkomend geval de regio Brussel- Hoofdstad en de Duitstalige regio, rapporteren afzonderlijk aan Europa over hun na te komen verplichtingen (stabiliteits- en hervormingsprogramma's in het kader van het Europees semester, actieplannen in het kader van de EU2020-doelstellingen,...). Via een '**confederaal brievenbusstelsel**' geven zij hun programma's, actieplannen, begrotingen,... aan Europa door. Het in te dienen Belgisch programma zal een bundeling zijn van de programma's. Deze werkwijze is nu al van toepassing in bepaalde domeinen (bijvoorbeeld milieu). De Confederatie België vraagt de bevoegde Europese instanties die programma's en plannen apart te beoordelen en afzonderlijke aanbevelingen te doen.

Op dezelfde manier geeft de EU op haar beurt informatie rechtstreeks door aan Vlaanderen en Wallonië, en in voorkomend geval aan de regio Brussel-Hoofdstad en de Duitstalige regio.

Een verantwoordelijke financiering

Voor de financiering van het Europees budget en andere Europese instrumenten zal de bijdrage van de Confederatie België bestaan uit de btw-bijdrage en de som van de aandelen van Vlaanderen en Wallonië in de douanerechten en bni-bijdrage (0,30% van de geharmoniseerde btw-grondslag; 75% van de opbrengst van de Vlaamse en Waalse douanerechten en van de Vlaamse en Waalse landbouw- en suikerheffingen; 0,7137% van het Vlaamse en Waalse bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen).

Aangezien de Confederatie België voor de EU aansprakelijk blijft voor de verbintenissen van de deelstaten en de regio's moeten die duidelijke afspraken maken over de verdeling van de aansprakelijkheid (bijvoorbeeld een boete opgelegd door de EU). Het kan niet de bedoeling zijn dat een overheid opdraait voor het niet-nakomen van de verbintenissen door een andere overheid.

Diplomatie: efficiënter en goedkoper

Vlaanderen en Wallonië behartigen zelf hun politieke en economische belangen in het buitenland, en beschikken daartoe over een eigen diplomatieke dienst. Er zal dus nog slechts één Vlaamse diplomatie bestaan, daar waar die nu versnipperd is over verschillende diensten (vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering, Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen, Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking en Toerisme Vlaanderen).

De hervorming van het diplomatieke netwerk zal leiden tot een **betere samenwerking tussen de diplomaten**. Waar er nu vaak een gebrek aan coördinatie en soms rivaliteit bestaat, ligt in een confederale structuur de nadruk op samenwerking tussen twee diensten in plaats van drie. De hervorming houdt ook een rationalisering in van de bestaande ambassades, consulaten en andere vertegenwoordigingen.

Vlaanderen en Wallonië bepalen zelf in welke landen ze diplomatiek aanwezig zijn. Meteen treden ze daar ook op als vertegenwoordiger van de Confederatie België. Waar zowel Vlaanderen als Wallonië aanwezig zijn, doen ze dat samen. Vanzelfsprekend zijn ook andere samenwerkingsverbanden mogelijk, zoals met Nederland of in Benelux-verband.